

Kimo Bruks Herrgård

Varmt strålar ljusen från herrgårdsfönstren
dovt klingar ljudet från klocktornets malm,
marschallerna brinner och gästerna samlas
kronorna glänser i salar och valv.

Patronen hälsar oss hjärtligt välkomna
det doftar av människor av kaffe och fest.
Då alla är komna han bjuder oss vänligt
att sätta oss ner – med en storslagen gest.

Besticken i silver, servetterna vikta,
och glansen i guldkant på nya porslinet,
borden är klädda med dukar av linne
– de slipade glasen väntar på vinet.

Snart alla har pratat och lärt känna varandra,
det tystnat i aulan i köket och sidogemaken
när festen skall börja och maten oss väntar
– då höjer patronen sitt glas halvt till taket.

Bland näckrosor liljor och dansande älvor
vattnet i dammen det saktat sin färd,
när fullmånen stiger och tonerna smeker
det är som om var vi – i en helt annan värld.

Tider och skeenden blandas med varandra
med yviga grenar står träden i parken och lyss
till släktledens sorl, och hamrarnas klanger
i sekler – men det är, som om det var nyss.

Med snapsen i västen och lusten till leken
dansen den trår vi på nybonat golv
kadriljen dansas av smala och runda
men malmen den ljuder och slagen blir tolv.

För patronen och kocken och köksan och drängen
som skolpojkar tackar vi artigt för oss,
och hoppas att glädjen är delad med alla
vi gå stojande ut – längs med gångens bloss.

Vi söker oss hemåt genom byn mitt i natten,
under strålar från månen med silverne tråd.
Från en minnesrik kväll, med önskan om välgång,
för vår nyrenoverade – Kimo Bruks – Herregård.

ALVAR HÄRTULL

*Dikten är skriven till invigningen av nyrenoverade
herrgården vid Kimo Bruk.*